

Formanden: Der er over for mig fra flere Sider gjort Indsigelse mod Forespørgselsens Fremme, og Afstemning vil derfor være at foretage.

Fremme af Forespørgselen

nægtedes, idet 94 Medlemmer stemte imod, medens 2 stemte for.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 288 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af Landets Forsyning med nødvendige Varer m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3259; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2945).

Formanden: Sammen med denne Sag foretages, for saa vidt Samtykke til Behandlingen gives, den under Punkt 3 opførte Sag, som er:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 327 af 22. September 1939 om Statens Overtagelse af visse Varer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3263; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2945).

Formanden: Disse Sager kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke, men hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagerne sattes til Forhandling.

H. P. Hansen (Sorø A.): De to foreliggende Lovforslag, der her er til Behandling, er jo kun en Forlængelse af nugældende Lovgivning indtil Udgangen af Oktober Maaned dette Aar. Det er kun ganske enkelte, mindre betydningsfulde Ændringer, der her er foreslaaet. Om Nødvendigheden af at forlænge de to nugældende Loves Løbetid indtil November 1940 har Handelsministeren udtalt sig udførligt ved Frem-

sættelsen, og jeg kan helt og fuldt slutte mig til Ministerens Udtalelser. Jeg ønsker dog at understrege, at Arbejdet i Det erhvervsøkonomiske Raad ikke har været hindret ved, at Antallet af Medlemmerne er saa stort, som Tilfældet er. Jeg mener, det er af Betydning ved disse vigtige Sagers Behandling, at Repræsentanterne for Erhvervene kan faa Lejlighed til, inden der gennemføres ønskede Foranstaltninger, at udtale sig om dem, og jeg tør hævde, at den Omstændighed, at Det erhvervsøkonomiske Raad er saa omfattende, som Tilfældet er, ikke i mindste Maade har virket hindrende paa Gennemførelsen af Bestemmelser, som man mener har været paakrævet. Det er ganske rigtigt, at 43 Medlemmer i et Raad er et stort Antal, men man bør i denne Forbindelse ikke glemme, at det var Rigsdagen selv, der ønskede Antallet af Rigsdagsrepræsentanterne forøget fra 4 til 8, og at der fra Erhvervenes Side var et meget udtalt Ønske om at faa en saa fyldig Repræsentation som muligt. Dette Ønske har man altsaa imødekommet, og det var jo ogsaa et Ønske, der blev stærkt fremført fra andre Sider end netop fra Erhvervene. Men skulde man nu, efter at Raadet har virket cirka et halvt Aar, her i Tinget ønske, at Raadets og Nævnenes Medlemsantal bliver nedsat, kan vi jo forhandle derom. Mit Parti ønsker ikke at stille Forslag i saa Henseende, men vi kan naturligvis drøfte Sagen.

Med disse faa Bemærkninger og under Henvisning til Handelsministerens udførlige Omtale kan jeg anbefale de to foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Knud Kristensen: Selv om det her kun drejer sig om en Forlængelse af hidtil gældende Lov, saa er det dog Love af meget vidtrækkende og stor Betydning. Jeg finder derfor, at det er ikke nogen stor Hensyntagen til Rigsdagens Medlemmer, at man først har forelagt Lovforslagene i Gaar og allerede sætter dem til Behandling i Dag. Jeg mener, at en saadan Fremgangsmaade rummer en vis Mangel paa Hensyntagen til Rigsdagen; det forekommer mig, at i en Situation, hvor man ønsker, at Rigsdagen skal give en meget vidtgaaende Myndighed fra sig til Ministeren, vilde det have været en god Ting, om man ogsaa paa dette Omraade havde vist større Hensyn. Dertil kan